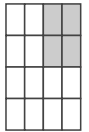

Centrala za humor

Medij - Rubrika: POLITIKA - Spektar
Datum: Uto, 14/02/2012
Površina članka: 390cm2
Strana: 19

Zemlja: Srbija
Autor:
Deo: 1/1

Централа за хумор

Горица Поповић пише нови комад, о групи глумаца која је за време Другог светског рата имала хумористичко позориште

Шта је то љубав? Глумица Горица Поповић покушаће да реши ову загоњетку вечерас у 20 сати на сцени „Александар Поповић“ УК „Вук Караџић“ у Београду. Уз звуке романтичних сонгова и популарних мелодија, одломака из култних представа, позната уметница уједно ће почети и циклус „Музичко вече са звездама“, у пратњи квартета Душана Безухе у чијем саставу су и: Влада Маричић, Слободан Бата Божанић и Душан Иванишевић.

– Реч је о циклусу у којем ће бити представљани глумачки портрети, мало другачији од оних које је публика навикла да гледа. Људи воле када глумци певају. Не знам шта има у томе, али то привлачи публику. Моје лековито вече, како зовем овај наступ, прво је у низу, односно са њим пробијам лед – каже Поповићева која ће говорити текстове, поезију коју воли и одломке из веселих улога, али ће певати и њој драге поп песме.

У марту ће, у оквиру овог циклуса, каже наша саговорница, наступити Горан Султановић са својим кабареом, а лепа новина је и да ће у све популарнијем „Вуку“ ускоро заживети сцена на крову. Биће то, сазнајемо, лепо осмишљен простор кабаретског типа какав Београду недостаје. Уз све то, Горица Поповић открива и да пише нови комад са радним насловом „Централа за хумор“.

– Залог је приличан. Чувени комичар и глумац Александар Аца Цветковић, који је стрељан заједно са глумцем Танићем и још девет уметника, био је брат моје баке. Пожелела сам да испричам његову судбину. Поменућа група је за време рата имала

хумористичко позориште које се звало „Централа за хумор“. Ту су играле разне скечеве. Уопште, у то време позоришни живот је био веома жив. Поред Народног позоришта, постојала су и разна хумористичка позоришта. Играло се у биоскопима, у паузама између филмских пројекција,

правим причу о овој глумачкој групи чији члан је била и Жанка Стокић Свако од седам-осам мојих јунака има своју причу, али нећу инсистирати на именима – каже Поповићева, која ће и режирати свој нови драмски текст кроз који ће, како каже, истражити да ли уметност треба да заћути

Фото: Г. Јањић

Музичко вече са звездама: Горица Поповић

у Мањежу. Мој деда Аца Цветковић био је изузетан глумац – каже Горица Поповић, која је пронашла разне доказе за то, и додаје да је играо велики репертоар.

– Пре ангажмана у Народног позоришту, био је у Сарајеву и другим градовима. Певао је и оперетски репертоар, био весељак, али и мало лакмислен уметник. Сви су се питали зашто су баш њих стрељали. Многи кажу да је за ове уметнике било довољно да се склоне само на месец дана и да би остали живи. Пробаћу да

када су тешка времена и како да уметници одаберу страну, да ли треба да раде само свој посао.

– Чини ми се да те ствари још увек нису ни разјашњене, ни разрешене. Сличну ситуацију имали смо деведесетих година 20. века када смо масовно протестовали. Познато је да су уметници у великој мери учествовали у тим протестима. Знате, некада ми се учини да нам све то можда није требало – констатује драмска уметница која ће у овој представи покушати да пронађе одговоре на ова питања.

Б. Г. Т.